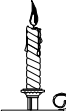

בס"ד ח' תשרי ה'תשפ"ז
הדלקת נרות - 18:24
צאת השבת - 19:13
רבנו תם - 19:57
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1320
@ סיום צום כיפור בשעה 19:10.
@ לא אומרים תחנון מ- יא' תשרי עד ר"ח חשוון.
@ מפטירין בכיפור "ואמר סולו".
@ במוצאי כיפור - "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

האזינו-כיפור תשפ"ז

שבת שרבה

"ברכת הבנים"

מנהג בכל עדות ישראל שהאב מברך את צאצאיו בברכת "ויברך ה' וישמרך..." בכל ליל שבת ובפרט בליל יום כיפור, קודם צאתו לבית הכנסת.
הנימוק שבימות השבוע לעיתים ההורים "מקללים" את בניהם מרוב כעס, ובשבת, בעת שמחה, מבטלים הם את הקללות ע"י הברכות. שעה זו, כשלא ניתנת לשטן הרשות לקטרג, היא שעת הכושר. רבים נוהגים כיעקב בעת ברכתו למנשה ולאפרים, להניח את ידהם על ראש הבנים.

"חמישה עיניו ביום הכיפורים":

יום הכיפורים אסור בכל הנאה ותענוג. חכמינו מנו חמישה עינויים: עינוי מאכילה, ומשתיה, ומסיכת הגוף או רחיצה, עינוי מנעילת נעל של עור, ופרישה מן האשה.

חמישה עינויים הם כנגד:

א. חמשה חומשי תורה, כדי לקבלם עליו ואת המצוות הכתובות בהם, ללא מסכים של הנאות הגוף.

ב. חמשה חושים שבאדם שהאדם מקיים בהם מצוות או חלילה עבירות.

ג. חמש פעמים "נפש" שכתוב בפרשת יום הכיפורים.

ד. חמש טבילות שטבל כוהן גדול ביום הכיפורים.

ה. חמש תפילות: ערבית, שחרית, מוסף, מנחה ונעילה.

"והסר מעלינו שטן רע..."

דבר נפלא ששמים לב אליו, **השטן (היצר הרע) לא נמצא ביום הכיפורים**, ולכן אומרים גם בקול רם "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" ולא כמו בכל שאר השנה שאומרים זאת בלחש. ורמז לדבר: "**השטן**" גימטריה **364**. ובשנה יש 365 ימים. יום אחד השטן לא נמצא וזה יוצא לנו 364 כמניין "השטן".

ו. בגדי כהן: נוהגים ללבוש בגדי לבן, דוגמת מלאכי השרת. המנהג בתפוצות ישראל להתפלל בטלית בליל יום הכיפורים. מתעטפים מבדוד יום כדי לברך על העטיפה. משום שאין מברכים על העטיפה בלילה, שאין מצוות ציצית נוהגת בלילה.

פִּנְת הַיָּבִים וְהַפְתָּגִים

כָּל נָדָר, וְאִסּוּר, וְשִׁבְעִי, וְנִדְבִי, וְחֲרָמִי, וְקוֹנָמִי, וְקוֹנָחִי, וְקוֹנְסִי, דִּי נִדְרָא. וְדִי נִדָּר...

כל הנדרים והאיסורים והשבועות והחרמות והקונמות (=נדר שאדם אוסר על עצמו) שנדרתי ונשבועתי והחרמתי ואסרתי על נפשי...

בכולם אני מתחרט עליהם, כולם יהיו מותרים, מחולים, בטלים ומבוטלים, לא מאושרים ולא קיימים. נדרי אינם נדרים, איסורי אינם איסורים, ושבועותי אינן שבועות. (ערב כיפור אנו מבקשים התרה על נדרים שהבטחנו ולא קיימנו)

← **משה מעמיד את השמים והארץ עדים לפני העם.**

← **שירת האזינו.**

← **משה עולה להר נבו לראות את הארץ.**

"האזינו השמים"

לפי שהיה משה **קרוב לשמים**, לפיכך אמר '**האזינו השמים** ולפי שהיה **רחוק מן הארץ**, לפיכך אמר '**ותשמע הארץ אמרי פי**. בא ישעיהו וסמך לדבר ואמר '**שמעו שמים והאזינו ארץ**. 'שמעו שמים' שהיה רחוק מן השמים 'והאזינו ארץ' שהיה קרוב לארץ.

"האזינו השמים"

א"ר יהושע דסיכנין: מכאן אתה בל למד שיש לשמים פה ולב ואוזן. פה מניין? דכתיב (תהלים יט) "השמים מספרים כבוד אל". ולב מניין? דכתיב (דברים ה) "וההר בוער באש עד לב השמים". ואוזן מנל? דכתיב "**האזינו**". (מדרש רבה דברים)

"מיימינו אש דת למו" (לג-ב)

היכן מצינו רמז לתלמוד בתורה שבכתב? שכתוב: "**דת למו**" = אלה אותיות "**תלמוד**". מיד עם נתינתה של התורה בימינו של הקב"ה ניתן לישראל גם התלמוד. (מקור ברוך).

"כְּשֶׁר יַעֲר קָנוּ עַל גִּזְלוֹי יִרְחָף"

דימוי הקב"ה כאב רחום "על גזוליו ירחף, יפרוש כנפיו יקחחו, ישאחו על אברתו" (דב' לב). נשר אינו מאמין בחן, מפני עופות אחרים שרודפין אותו. מה הוא עושה? משימן על כנפיו, אומר: מוטב יכנס החץ בי ולא בבני. (מדרש תנחומא)

"השיובה וגאולה"

אמר ר' אלעזר: "כשנגאלו ממצרים נגאלו בחמישה דברים.

מתוך צרה - "ויאנחנו בני-ישראל".

מתוך תשובה - "ותעל שוועתם".

מתוך רחמים - "וירא אלהים את בני-ישראל".

מתוך הקץ - "וידע אלהים". ומתוך **זכות אבות**.

וכל הדברים הללו יסייעו לקירוב הגאולה. ואילו היתה תשובה שלמה, אז היתה בעצמה היתה מביאה לגאולה. ובהתעוררות תשובה מועטת נוכל לקרב את הגאולה השלמה. ועל כן בודאי צריך כל אחד ואחד בעצמו להתעורר לתשובה, ומי שיש יכולת בידו לזרז לאחרים. (אהבת חיים)

"האזינו השמים ואדברה"

את מה? "ותשמע הארץ אמרי פי!"

ומהו "אמרי פי"? התיבה "**ותשמע**" ר"ת ואתם תקבלו עול מלכות שמים. היכן? בתפילות! התיבה "**ותשמע**" ר"ת ואתם תתפללו שחרית מנחה ערבית, לכן בשמים מאזינים לכל תפילה של יהודי בכל מקום בעולם שנאמר "ותשמע הארץ אמרי פי..." בכל עת ובכל זמן... (שלמה אלביליה הי"ו)

הסיו ממשל מדר עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "**לדעת**", "**חידושי**", "**דרשו**": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות יום כפורים

א. ימים אלו צריך אדם לשוב בתשובה שלמה דהיינו שיעזוב חטאו ויחליט בלבו לבל יעשהו עוד ויתנחם בחרטה גמורה על מה שעבר עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם. (רמב”ם פ”ב מהלכות תשובה)

ב. עבירות שבין אדם לחבירו אין יוה”כ מכפר עד שירצה את חבירו דהיינו הגוול יחזיר את הגזילה. ואע”פ שהחזיר צריך לרצותו ולפייסו עד שימחל לו. ואסור לאדם להיות אכזרי ולא מחול אלא צריך להיות נוה לרצות. שבמידה שאדם מודד כך מודדים לו.

אדם שמוחל לחבירו כך משמים ימחלו לו.

ג. חובה קדושה על כל אדם לבקש מחילה בערב יוה”כ פ מאביו ומאימו, על כל מה שחטא ופגע בכבודם, ומי שאינו עושה כן, נקרא חוטא. מכל מקום אם הבן לא עושה כן, ימחלו לו בלבם, ויאמרו בפיהם בפרוש שמחלו לו על כל מה שחטא כנגדם, והבעל והאשה ימחלו זה לזה על כל אשר חטאו אחד כלפי השני במשך השנה.

ד. בסעודה המפסקת יש לטבול את הפת בסוכר כשמברך המוציא, ומכל מקום אין להביא גם מלח.

ה. אם זה שחטא כנגדו נכון מתפייס בראשונה למחול לו, יחזור וילך פעם שניה ושלישית ובכל פעם יקח עמו ג’ אנשים. ואם אינו מתפייס בג’ פעמים אינו זקוק לו. אבל אם הוא רבו, אפילו אינו רבו מובהק, אלא ששמע ממנו דברי תורה, צריך ללכת אצלו אפילו אף פעמים עד שיתפייס.

ו. טוב ונכון שהחזן יכריז בליל יוה”כ בבית הכנסת קודם כל נדרי רבותי **”תמחלו זה לזה”**, והקהל עונים **”מחלנו”**.

ז. יש לפרוס מפה על השולחן כמו בשבת משום שיוה”כ נקרא **”שבת שבתון”** ונותנים עליה ספרים, ויש **”לבצוע”** מהספרים דהיינו **ללמוד בהם ביום”כ**.

ח. ביוה”כ אומרים **”ברוך, שם כבוד מלכותו לעולם ועד”**, בקול רב. וצריך להפסיק בן תיבת **”ברוך”**, לתיבות **”שם כבוד מלכותו”**.

ט. מצוה לברך על ריח טוב של מיני בשמים ביום הכיפורים כדי להשלים מאה ברכות. ויכול לברך עליהם כמה פעמים ביום לאחר שיהיה לו היסח הדעת.

י. אדם שקם בבוקר משנתו נוטל ידיו ג’ פעמים ומברך על נטילת ידים ונטילה זו, עד סוף קשרי אצבעותיו. וכן כשנכנס לבית הכסא יטול עד סוף קשרי אצבעותיו. אבל כהנים העולים לדוכן יטלו ידיהם נטילה גמורה עד סוף פרק הזרוע. **יא.** קטן פחות מגיל תשע אינו מתענה כלל אף תענית שעות וקטן מגיל תשע ומעלה מתענה תענית שעות כגון אם רגיל לאכול בשעה שמונה בבוקר מאכלים אותו בשעה תשע או עשר. וצריכים ההורים לשים לב לזה שלא יכנס לידי סכנה. ונער שהשלים י”ב שנה או נערה שהשלימה י”א שנה יתענו עד חצות היום ולא יותר.

יב. בתפילת המנחה מתעטפים בציצית ומברכים עליה.

יג. זמן תפילת נעילה הוא חצי שעה קודם שקיעה באופן שהש”צ יסיים את החזרה סמוך לשקיעה כדי שישפיק לסיים את ברכת הכהנים לפני השקיעה. ובדיעבד אם לא הספיק הש”צ להגיע לברכת כהנים עד ששקעה החמה מותר לכהנים לישא כפיהם בתוך בין השמשות תוך י”ג דקות וחצי.

יד. בהבדלה במוצאי יוה”כ מברכים על הכוס ואין מברכים **”בורא מאורי האש”** אלא על נר ששבת דהיינו שהיה דולק מערב יוה”כ עד מוצאי יוה”כ ואין מברכים על הבשמים אף בשנה שחל יוה”כ בשבת. וטוב שיביאו בשמים לאחר ההבדלה ויברך עליהם.

מכל מלמד השכלתו

בגדי לבן:

נוהגים ללבוש בגדי לבן, דוגמת מלאכי השרת. המנהג בתפוצות ישראל להתפלל בטלית בליל יום הכיפורים. מתעטפים מבעוד יום כדי לברך על העטיפה. משום שאין מברכים על העטיפה בלילה, שאין מצוות ציצית נוהגת בלילה.

כל בגדי:

פותחים ארון הקודש, ומוציאים ספרי תורה, מניחים על התיבה. אומרים את הנוסח שלש פעמים, כדרך שהחכם מתיר את הנדר.

נהגו לומר **”כל נדרי”** עם כניסת יום הכיפורים, משום שיום זה הוא יום תשובה, סליחה ומחילה וצריך האדם להיטהר מעוונותיו ביום זה, ואם נדר, חייב לקיים את הנדר, ואין יום הכיפורים מכפר או פוטר אותו מן הנדר. ואם נדר ושכח לקיים - אין לו כפרה, אלא, התרת הנדר.

וחששו ביותר לעוון נדרים, שהוא חמור מאוד ועונשו מרובה. שהחמירה התורה בחטאים בדיבור, יותר מחטאים במעשה.

עיונה ישראל

א. חובה קדושה על כל אדם לבקש מחילה בערב יום הכיפורים מאביו ומאמו, על מה שחטא ופגע בכבודם. ומכל מקום אם הבן לא עשה כן, ימחלו לו בלבם, ויאמרו בפירוש שמחלו לו על מה שחטא כנגדם.

ב. הבעל והאשה ימחלו זה לזה על כל אשר חטאו אחד כלפי השני כל השנה. וכל תלמיד שיש לו רב בעירו יבקש ממנו מחילה קודם ים הכיפורים. (ילקוט יוסף)

ג. הגאון ר’ אלעזר מזרינגרד היה נוסע ללובלין ל”חיזוה” הקדוש. בבואו אליו היה הרבי מלובלין משמשו באויה דבר, בשביל לקיים מצות שימוש תלמידי חכמים. פעם אחת נתן לו הרבי ספל קפה לשתות, ואחרי שתיתו נשא הרבי את הכלי בחזרה למקומו. ושאל את הרבי, למה הוא מטריח את עצמו גם לשאת את הכלי בחזרה.

השיב לו הרבי: **”הוצאת כף ומחתה ביום הכיפורים היתה גם עבודה”**. (סיפורי חסידים)

”יברכך ה’ וישמרך”

מנהג בכל עדות ישראל שהאב מברך את צאצאיו בברכת **”יברכך ה’ וישמרך”**... **”בכל ליל שבת ובפרט בליל יום כיפור”**, קודם צאתו לביה”כ. הנימוק שבימות השבוע לעיתים ההורים מקללים את בניהם מרוב כעס, ובשבת, בעת שמחה, מבטלים הם את הקללות ע”י הברכות. שעה זו, כשלא ניתנת לשטן הרשות לטרוק, היא שעת הכושר. רבים נוהגים כיעקב בעת ברכתו למנוח ולאפרים, **להניח את ידיהם על ראש הבנים**.

הפטרת יונה:

ד”ק שואל מדוע נבואת יונה נאמרה בלשון הקודש והלא נאמרה על נינווה שהיתה מאומות העולם? ותשובתו: לתת מוסר לעם ישראל שיש תשובה בעולם לגויים, וקל וחומר לישראל. יונה לא רוצה שיחזרו בתשובה. יונה בורח לחוץ לארץ כי שם אין נבואה, ולא בורח מה’ **”כי מלא כל הארץ כבודו”**. בסוף הספר מסיים יונה **”כי יִדְעֵתִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהִים חַנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ אֲפַיִם וְרַב חֶסֶד וְנֶחֱם עַל הָרָעָה”**. **בתפילה ובאמונה ש”ה אל רחום וחנון” ויחתום אותנו לחיים טובים ולשלום**.

"אזכרת נשמות ביום כיפור"

"באחת מהטיסות שלי, משך את תשומת ליבי איש שישב משמאלי. הוא היה אוכל קציצת בשר לא כשרה. על מעטפת הארוחה שלו היה מופיע שמו "מר ווינשטיין", מה שהעיד על זהותו היהודית. חיכיתי שייסיים לאכול ואז פניתי אליו: "סלח לי אדוני, אני לא מתכוון להיות חוצפן או לפגוע בך, אבל אפשר לשאול אותך שאלה?" "בטח" הוא ענה. שאלתי אותו: "אתה יודע שאתה יכול לבחור בארוחה כשרה בטיסה הזו?" הוא נעץ בי את מבטו וענה: "אני לא אוכל כשר".

"כשרות בעיניך לא מצווה חשובה?"

"לא" הוא השיב, "אני לא אוכל כשר, בחרתי בזה מכיוון שהקב"ה ציווה זאת, וכל דבר שהקב"ה אומר, אני עושה בדיוק ההפך".

נדהמתי לשמוע את השנאה שבקולו ועוד יותר נדהמתי כשראיתי חריטה של מספר על זרועו כשהפשיל את שרווליו. "אתה רוצה לדעת למה?" שאל אותי.

הנהנתי לו בראשי, והוא המשיך.. "זה היה הבן שלי", הוא אמר, "במהלך כל זמן שהייתי במחנה הריכוז הייתה לי רק שאיפה אחת, לראות את הבן שלי "כתריאל מנחם" משתחרר מהמחנה. אמא שלו כבר מזמן הלכה לעולמה וכן האחים והאחיות שלו, אבל אני והוא שרדנו, נשארו שנינו לבד. יום אחד, כל האסירים כונסו למסדר. במקום היו מספר דלתות סודיות לכניסה לשטח בו מבצעים תליה מרוכזת של האנשים. הייתה זו תחושת אימים, בני אחז בי בחוזקה כזו שכמעט ונעצרה זרימת הדם בעורקיי.

כולנו התחלנו לרוץ בבהלה כדי לברוח מקו האש.

לפתע בני נעלם לי ומאז לא ראיתי אותו..."

"כעבור זמן, סיפרו חבריי מהמחנה, שראו חייל שאחז בבני וירה בו".

"זה הסיפור שלי סיים כשהוא מנגב את דמעותיו".

המשיך בכעס: "הקב"ה אומר להביא ילדים, אני הבאתי ונלקחו ממני כולם. אז עכשיו כל מה שהקב"ה מצווה לעשות, אני עושה בדיוק ההפך. הוא מצווה לאכול אוכל כשר - ואני אוכל טרף, הוא אומר לשמור שבת - אני נוסע ברכב והולך לעבודה, אני לא מעוניין לשמור אף אחת מהמצוות".

הייתי כה נדהם לשמוע את סיפורו, לא יכולתי לומר מילה אחת אחר כך במהלך שש שעות הטיסה שנותרת שררה דממה מוחלטת בינינו. נחתנו ביוסטון וכל אחד הלך לדרמו. חלפו כ- 4 שנים ויום הכיפורים הגיע, ולתפילת היום הקדוש הצטרפתי לבית כנסת בשכונת פלורנטין. יצאתי החוצה לנשום אוויר, ועיניי הבחינו בדבר מוזר ביותר...

איש זקן יושב על הספסל בשדרה ומעשן.

הייתי בחלם! פתאום זיהיתי את האיש שהיה לא פחות ולא יותר "מר ווינשטיין" האיש מהמטוס.

הבנתי שנתנו לי הזדמנות נוספת מהשמיים.

חשבתי בליבי, שבודאי קיימת סיבה חשובה מדוע אני נפגש איתו שוב ודווקא ביום הקדוש ביותר בשנה".

ניגשתי אליו: "הנה שוב אנו נפגשים. מצחיק איך החיים מפגישים בין אנשים והם מנסים לחשוב מה הסיבה או המסר המסתתר בכך. אני בטוח שאתה יודע שיום כיפור היום. בבית הכנסת עומדים לקיים טקס "יזכור" (זיכרון שמות הנפטרים). בוא וזכיר את שם בןך האהוב שמת על קידוש ה'. זאת יכולה להיות אולי

ההזדמנות היחידה שלך להזכיר את שם בנך".

"אתה לא חושב שהגיע הזמן להזכיר את נשמות בשמיים ביום הקדוש הזה?" דמעות מילאו את עיניו.

חיבקתי אותו והחזקתי את ידו, והובלתי אותו לתוך בית הכנסת לעמדת החזן. ניגשנו אליו וביקשנו יחד לעשות "השכבה" מיוחדת לבנו של מר ווינשטיין.

החזן הסכים, ומר ווינשטיין בדמעות ובקול חלוש נשען על גב החזן ולחש באוזנו את שם בנו: "כתריאל מנחם בן יחזקאל סרגה". לפתע הפכו פניו של החזן לבנות כסיד.

טיפות זיעה עלו במצחו, ועיניו כאילו יצאו מחוריהן, הוא הסתובב לאיש שעמד לצידו וזעק בקול חנוק ומלא דמעות... **אבא !!!! אבא !!!**

מהות יום הכיפורים

יום הכיפורים הוא יום סליחה ומחילה, ומנהיג סיום לעשרת ימי התשובה.

לשם מה נתן לנו הקדוש ברוך הוא את יום הכיפורים? נוכל להבין מהמשל הבא:

בעיר אחת חי רופא שנתפרסם במדינה כלה כמומחה בעל שם לרפוי כל המחלות, ולא זו בלבד אלא שהתרופות שהיה נותן היו מתוקות וערבות לחץ. לאחר שרפא חולה היה נוהג לשבת עמו ולהסביר לו ממה עליו להשמר מעכשו, כדי שלא ישוב ויחלה, והכל היו סרים למשמעתו, עושים דברו ונרפאים.

למים הגיע אליו בנו היחיד של אחד מעשירי העיר, הלה היה מפנק ביותר ולא הרגל לשמע לדברי אחרים. פשראה אותו הרופא, אמר לאביו כי אינו יכול לטפל בבנו, משום שאיזו תועלת תצמח מרפואתו אם לא לשמע לאזהרותיו לאחר טפולו, הרי המחלה תשוב אליו כפי שהייתה בתחלה?

"מה אעשה?" שאל האב, "וכי כיצד אוכל לראות בסבלו של בני?"

הרופא החכם הציע לו: "קח את בנך לרופא אחר האכזרי במדותיו ושנותן תרופות מרות כלענה, כי אז יטעם הבן ובין כי כדאי לו לחזור ולשמע אלי ולחזראותי."

עשה האב דבריו הרופא, ובאמת טעם הבן מתרופותיו המרות של הרופא האכזר ומיד נחפז לחזור אל אותו הרופא הרחמן ולשמע לדבריו, וכך גם נרפא ממחלתו... הנמשל ברור מאד:

הקדוש ברוך הוא הרופא והרחמן שהכין עבור בניו רפואה שלמה ונעימה לכל תחלואיהם, והתקין להם את היום הקדוש והגדול, את יום מחילת העוונות, הרי הוא יום הכיפורים.

אבל זה בתנאי שישבו וישמעו בקולו. אך עם ישראל לא שומע לדבריו, ולכן שולח אותנו ה' לרופא אכזר, ואלו הם היסורים שמרים כלענה!

לאחר שטעמו ישראל את הגלות והשלימו את סאת היסורים, הרי הם חפצים לשוב בכל לב לה', ולכן הם מתאספים בכל שנה ושנה ביום הכיפורים מערב עד ערב ומבקשים סליחה ומחילה, והקדוש ברוך הוא ברחמיו מוחל וסולח לכל עונם...

שנאמר (ויקרא ט"ז, ל'): ...

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו."

יונה והמלכים באוניה שחישה להשבר

בפשטות נראה, שאם לא היו מטילים את יונה לים, אז האניה על כל אנשיה היו טובעים.
דבר זה לא ליד ביטוי במספר פסוקים: "והאניה חישבה להשבר" (א', ד'), "אולי יתעשת האלקים לנו ולא נאבד" (א', ו'), "ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו" (א', ז'), "הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו" (א', ח'), "ויאמרו אל נא נאבדה בנפש האיש הזה" (א', י"ד).
אם יונה בורח מה', וה' הטיל בגללו רוח גדולה אל הים, עד שהאניה חשבה להישבר, יש שאלה מרכזית - מהי אשמת אנשי האניה להבין מה היה חטאם של אנשי האניה, ומדוע אנשים לעבור את הסבל הזה ואולי אף למות בטביעה? למעשה בעקבות מה שקורה ליונה, המלכים מכירים בה' ניצלים ומתעלים ביראה.
יש לשים לב כיצד יונה מזכיר את שם ה' בדבריו, ומייד לאחר מכן מזכירים המלכים את שם ה' גם הם בדבריהם. בכך גורם יונה למלכים לשאת את שם ה' ולהכיר בבורא שמים וארץ.
המלכים מתנהגים באופן מאד מוסרי ביחס ליונה ופועלים להצילו לעומת יחסו של יונה אל אנשי ינונה ולהצלתם.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ביתי המתאים ליום כיפור

חינוך הוא מזון לנשמה, כמו שאוכל הוא מזון לגוף, **חינוך ביתי עם גב חזק, אינו בחירה באופציה הקלה והנוחה, אלא בחירה לחיים נבונים.**
יום כיפור יום סליחה וכפרה, היום הקדוש ביותר ביהדות, אם כי מבחינה הלכתית השבת קדושה ממנו.
מה לא לעשות: לא לרכב על אופנים מנהג שרצוי שיעלם, לא לעלות על גלגליות, לא ללירות אבנים, לא לאכול ולשתות בפומבי, לא להרעיש ולא להפרע.
מה כן לעשות: האב ויושב את ילדיו לידו בבית הכנסת ויחנכם להתפלל כראוי. צריך ללמדם לכבד את האנשים שצמים, להיות שקטים, לקרוא, לשוחח בנועם וכמובן לבקש סליחה מכל מי שפגעו בו. בקשת הסליחה מטרתה **לחדור אל הלב של הנפגע** כי שם בעיקר התרחשה הפגיעה! לכן הפעולה הראשונה שעלינו לעשות, להבין ולהסכים עם הנפגע שגרמנו לו על ידנו, כאב, שלא התכוונו לכך. להביע חרטה אמיתית במילים ברורות ובהבעת פנים מושפלות. בסגנון של: **כואב לי שהכאתי לך.**

פרסות פילוסופיה	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם
מרכז וחזון "אברהם מוסר" רח' הנישאים 3 יבנה ערב כיפור ט' תשרי : 18:10 - "לך אלי תשוקתי" יום שני י' תשרי : 05:20 - שחרית (נץ). 16:00 - מנחה לכיפור. 18:00 - נעילה. 19:00 - ערבית. רוב עם הדרת מלך	כאסתה בת חנה שתוכה בבריותא בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה וברכה והצלחה כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	כל הישועות והברכות למשפחת אברהם ל' הי"ן שתנו לטובה הרבנית בליון. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם חתניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. יתגשמו משאלות ליבה לטובה ולברכה וירור נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לע"נ מסעוד (אשר) בן ימינו ורחל ז"ל	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות

פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם
פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות

פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם
פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות

פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם	פרסות אברהם
פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות	פרסות אברהם כ"ב בן צביה וכל משפחתו לשנים רבות וטובות